

Српска Православна Црква својој духовној деци о БОЖИЋУ 2018. године

ИРИНЕЈ

по милости Божјој

православни Архиепископ пећки, Митрополит београдско-карловачки и Патријарх српски, са свим Архијерејима Српске Православне Цркве – свештенству, монаштву и свим синовима и кћерима наше свете Цркве: благодат, милост и мир од Бога Оца, и Господа нашега Исуса Христа, и Духа Светога, уз радосни БОЖИЋНИ поздрав:

МИР БОЖЈИ – ХРИСТОС СЕ РОДИ!

*„Ако је ко у Христу, нова је твар;
старо прође, гле, све ново постаде“
(II Кор. 5, 17)*

Драга браћо и сестре,

Установа Новог и Вечног Завета Бога и човека остварена је управо на данашњи дан, на први Божић у историји. Јер, данас је, љубљена децо духовна, превечни Бог извршио дело веће од стварања универзума и испунио обећање дато нашим прародитељима, обећање о коме су пророци од памтивека прорицали, а које је Пречиста, Преблагословена и увек Дјева Марија у смирењу прихватила. Бог Логос постаде човек и настани се међу људима (Јован 1, 14). Син Оца небеског бива роду људском савремен,

Пише: Божићна посланица СПЦ
субота, 06 јануар 2018 15:55

како би човек постао савечан Богу. Господ Сведржитељ „унизи Себе узевши обличје слуге“ (Филип. 2, 7) и постаде једнак телу смирења нашега, да би нас учинио једнакима лику славе Његове. Зато богомудри апостол Павле у усхићењу кличе: „О дубино богатства и премудрости и разума Божјега! Како су неиспитиви судови Његови и неистраживи путеви Његови!“ (Рим. 11, 33).

У време оно, велелепну и надахнуту химну: „Слава на висини Богу, и на земљи мир, међу људима добра воља!“ клицало је мноштво анђелске војске док је небо звездом указивало на Витлејем, родни град светог пророка и цара Давида, на Дом хлеба, где се ваистину јави Хлеб Живи Који сиђе с небеса. У тихој духовној светлости божићне ноћи људско лице превечног Сина Јединородног радосно дочекаше погледи пастира (Лк. 2, 4 – 15). Будући да је ова величанствена тајна побожности – јављање Сина Божјег у телу – непојмљива анђелима и људима, превечни план Божје свепрожимајуће љубави почео се откривати у свештеној тишини витлејемске пећине, испуњене крајњим смирењем и неизрецивом добротом. И заиста, приступајући побожно граду Давидову, заједно са небоземним хоровима светих, духовним очима видимо како у Ономе кроз Кога је створено све што је на небесима и на земљи „обитава сва пуноћа Божанства телесно“ (Кол. 2, 9). Ова богооткривена истина се проповеда у нашој светој Цркви небројено пута речима да је Син Божји „ради нас људи и ради нашега спасења сишао са небеса и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве и постао човек“.

Спасење о којем говори Символ вере, драга браћо и сестре, превазилази свако људско очекивање. Није се Бог очовечио како би показао Своју славу и величанство нити да би се, праћен војскама небеским, појавио у овоме свету као његов Господар. Спаситељ је благоизволео родити се од Пресвете Богородице и Приснодјеве Марије како би човек, благодатним силама Духа Светога, крштењем, учешћем у светој Литургији и животом у Христу, био препорођен и постао бог по благодати, сабрат и сутелесник Богочовека. То нам је Он Сâм омогућио захваљујући истинском рађању за живот вечни које нам дарују свето крштење, миропомазање и свеукупни светотајински живот са врхунцем у светој Литургији, праћен нашим трудом да задобијемо јеванђелске свете врлине. Почевши да истински припадамо Заједници деце Божје, Цркви, ми благодатно учествујемо у божанском животу Христовом и бивамо спасавани и спасени у њој.

У најблиставијој светлости и чудесној радости Божића древна народна мудрост изнедрила је здравицу: „Дај, Боже, здравља и веселја у овом дому, нека нам се рађају здрава дечица, нека нам рађа жито и лозица, нека нам се увећава имовина у пољу, тору и обору!“ Заиста је дубок смисао и далекосежна животна порука ове древне мудрости. Ништа нам, драга децо духовна, неће вредети ни држава, нити уређени градови и села, ни економски напредак коме толико тежимо, нити сва добра овога света, ако као народ постепено, али сигурно нестајемо, тојест ако више умиремо него што се рађамо. Нашим хришћанским прецима није било тешко да, током своје бурне историје, изнова, после најтежих искушења и невоља, а некада и дословце из пепела, васпоставе државу, привреду, културу и све оно што их је одувек чинило припадницима истински европске цивилизације. То им је сваки пут полазило за руком јер су њихови домови били испуњени вером, врлинама и снагом, док су им се деца изобилно рађала. Имајмо отуда на уму закон Господњи и опомињимо се нарочито заповести Божје дате прародитељима Адаму и Еви која гласи: „Рађајте се и множите се, и напуните земљу, и владајте њоме!“ (1 Мојс. 1, 28). Стога, љубљени у Христу Исусу, немојмо занемаривати испуњавање ове заповести! И Сâм Господ љубави својевољно пристаде да се оваплоти и поживи међу нама, а Рођењем од Дјеве Марије занавек освети и даде смисао материнству и рађању.

У овим светим божићним данима усрдно се молимо за сву нашу једноверну браћу и сестре у Отаџбини и расејању, са жељом да Богомладенац Исус Христос разгори у њиховим срцима и домовима смирену радост витлејемске светлости, којом небо и земља данас бивају просветљени и блистају. Особито позивамо све верне да, у овој тихој ноћи, срцем и душом буду једно са многострадалним православним српским народом који верно чува и брани сваку стопу свете земље Косова и Метохије, која нам је, не заборавимо никада, дарована од Господа као вечни залог. Времена бурна су долазила и пролазила. За све то време наши преци су у својим срцима неизбрисиво носили Пећку Патријаршију, Грачаницу, Богородицу Љевишку, Бањску, Дечане, Свете Архангеле и на хиљаде других светих олтара широм Косова и Метохије. Знали су и памтили ко је на ту

Пише: Божићна посланица СПЦ
субота, 06 јануар 2018 15:55

свету земљу крочио још у давном седмом столећу и раније, како бележе византијске хронике. Знали су ко је остављао записе на грнчарији из 9. века и ко је отварао прве школе при манастирима, писао књиге, живописао фреске и иконе, зидао храмове, отварао прве болнице, писао словенске књиге... Знали су да је велики рашки жупан Вукан у 11. веку одбранио град Звечан. Знали су који су владари из лозе Немањића, Лазаревића, Бранковића, Петровића, Обреновића и Карађорђевића подизали светиње широм српске земље. Све су то знали наши преци, браћо и сестре. А знамо то и ми, њихови потомци. Знамо још нешто. Знамо да је на Косову и Метохији остао наш напаћени народ да мученички исповеда своју свету православну веру и храбро сведочи своје српско име. Знамо, као што и они знају, и не заборављамо ништа од свега тога, јер су Косово и Метохија наш Јерусалим, наша света земља. И зато можемо да, заједно са псалмопојцем Давидом, молитвено обећамо: „Ако заборавим тебе, Јерусалиме,“ – ако заборавим тебе, Косово и Метохијо, – „нека ме заборави десница моја!“ (Пс. 137, 5).

Браћа наша по вери, не само на Косову и Метохији него и другде, суочена су са искушењима. Посебно данас, Богомладенац Христос нас подстиче да ми, православни хришћани и деца Цркве, Његовом благодаћу оснажени, без обзира на то како се други односе према нама било где, у Отаџбини, окружењу и васцелом свету, свима узвраћамо, по заповести Божјој, братски и пријатељски, ма које вере и народности они били, знајући да нас Бог љубави пита шта ми чинимо другима, а не шта други чине нама.

Данас, када Пресвета Дјева Марија рађа Превечнога Бога, молимо се за све људе, а нарочито за младе, намучене страшним пороцима наркоманије, алкохолизма, разврата, лењости, гнева, среброљубља, зависти, гордости, неумерености, безосећајности и свим другим пороцима који, обећавајући привидну радост, заправо унижавају боголико достојанство човека и чине га робом. Молимо се да их Господ над војскама укрепи како би познали истину и препознали лик Божји у себи, па да смело устану и збаце окове погрешног избора. Господ Исус Христос говори: „...Познаћете истину и истина ће вас ослободити... Свако ко чини грех роб је греху“ (Јн. 8, 32. 34). Ми смо слободни у правом смислу речи онда кад идемо путем врлинског живота, који извире из стваралачке заједнице љубави са Богом. Насупрот томе, злоупотреба дарова Божјих и потенцијала које имамо, као и избор погрешног стила живота, ослабљује и разара нашу слободу, ниподаштава нашу личност, производи осећај празнине и бесмисла и, напослетку, води у духовно ропство. Слобода је, драга наша децо духовна, слобода за Христа, за другога, за живот и здравље. Слобода за вечност. Такву слободу нам може дати једино Бог јер је управо Он Слобода, смелост и снага. Једино слободом која подразумева послушност воље Божје и самоограничење пред ближњима и пред створеном природом могу се савладати страшни и у нашем народу незапамћени сукоби између супружника, родитеља и деце, рођака и кумова, о којима, нажалост, пречесто слушамо и читамо.

Блага Вест Рождества Христовог данас се објављује и свету у којем звецка оружје, у којем се спроводи насиље над појединцима и народима, у којем владају неједнакост и социјална неправда, у којем су невина деца жртве ратних сукоба, различитих врста злоупотреба и глади, над којим је свакодневно надвијена нуклеарна претња. Иако забринути, не губећи наду, молимо се Витлејемском Богомладенцу да просветли таму и окрене добру оне који држе полуге моћи у својим рукама.

